

Doma in po svetu

— PREGLED NAJVAŽNEJŠIH DOGODKOV —

Reagan zadovoljen z izidom gospodarskega sestanka na vrhu — Odločnejši ukrepi zoper Libijo — Nocoj tiskovna konferenca

TOKIO, Jap. — Danes se bo zaključil gospodarski sestanek na vrhu sedmih demokratičnih in industrijsko najmočnejših držav na svetu. Državniki so se sporazumeli, da bodo tesneje sodelovali v izoblikovanju skupne gospodarske politike ter si prizadevali za stabilnejši mednarodni denarni trg. Pod pritiskom predsednika Reagana in angleške premierke Margaret Thatcher so državniški soglašali, da bodo podvzeli ostrejšje ukrepe zoper Libijo in od Libijcev sponzoriran terorizem. Kot ameriški prispevek k temu, je predsednik Reagan zahteval od ameriških naftnih družb, naj v celoti opustijo svojo vlogo v libijski naftni industriji. Voditelji zahodnih držav so bili zelo kritični tudi do Sovjetske zveze zaradi sovjetskega obnašanja v zvezi z veliko nesrečo jedrske elektrarne v Černobilu. ZSSR namreč ni posredovala prizadetim tujim državam nobenih podatkov o radioaktivnih odpadkih, ki sedaj padajo na večino dežel severne poloble.

Preteklo nedeljo so japonski teroristi izstrelili proti dvorani, v kateri je potekel sestanek na vrhu, pet raket. Rakete niso zadele dvorano in niso povzročile dosti gmotne škode. Danes zjutraj so teroristi eksplodirali več manjših granat v Tokiu, vendar tudi tu ni bilo nobenih človeških žrtev.

Nocoj bo imel predsednik Reagan televizirano tiskovno konferenco, na kateri bo poročal o sestanku na vrhu.

Sovjeti več povedali o nesreči v Černobilu — Po eksploziji je nastal požar — Evakuiranih 49.000 ljudi — Drugi reaktorji stabilizirani

MOSKVA, ZSSR — Včeraj je vodilni časopis *Pravda* objavil poročilo o nesreči v jedrski elektrarni v Černobilu, do katere je prišlo 25. ali 26. aprila. Nastala je silovita eksplozija, poroča *Pravda*, kateri je sledil požar. Posredovanje gasilcev je bilo zaman, plameni so bili visoki do 100 čevljev. Med požarom je začel goreti tudi reaktor, s tem pa je prišlo tudi obsežnega izpuščanja življenjsko nevarnih radioaktivnih snovi v atmosfero. Takoj so začeli evakuirati okoliško prebivalstvo, kar je vzelo, po *Pravdinem* poročilu, komaj 4 ure. Menjajoče se ekipe strokovnjakov uspešno kontrolirajo druge tri reaktorje v Černobilu. Reaktor št. 4, v katerem je nastala nesreča, je uničen, zaradi radioaktivnosti strokovnjaki še niso mogli priti blizu, da bi si ga ogledovali. V teku so akcije za odpravo posledic nesreče, zaključuje *Pravda*.

V intervjuju za zahodnonemško televizijo je vodja moskovske organizacije komunistične partije in član ožjega sovjetskega vodstva Boris Jelcin dejal, da so Sovjeti evakuirali vse kraje do 18 milj proč od elektrarne. Ti kraji so prenevarni za človeško bivanje, je priznal. Jelcin je rekel, da je do nesreče prišlo najbrž zaradi človeške malomarnosti.

Sovjetsko poročanje o nesreči je še vedno zelo skopo. ZDA imajo več podatkov, predvsem zelo jasne fotografije, ki jih je posnel sond, ki obkrožuje zemeljsko oblo. Te slike, ki niso bile objavljene, baje kažejo, da v neposredni bližini prizadete elektrarne ni živih ljudi, potrjujejo pa sovjetsko trditev, da so ostali reaktorji pod kontrolo.

V ZSSR so prišli štirje ameriški zdravniki, med njimi znani kirurg Robert Gale. Gale

in sodelavci bodo skušali pomagati tistim žrtvam nesreče v Černobilu, ki trpijo za posledicami močnega radioaktivnega sevanja. V svojem intervjuju je Boris Jelcin dejal, da sta v nesreči res umrli le dve osebi, da pa je v resnem stanju 18 ali 19 drugih ljudi, morda bodo ugotovili v naslednjih dneh in tednih še več takih, ki jih je prizadelo radioaktivno sevanje iz poškodovanega reaktorja.

Ameriški strokovnjaki menijo, da so radioaktivni odpadki iz Černobila že dosegli ZDA, da pa ne predstavljajo nobene nevarnosti. Najbolj prizadeti zaradi nesreče bodo Sovjeti sami, saj bodo zabeleževali veliko več primerov kot običajno raka v naslednjih letih in desetletjih, menijo zdravniški izvedenci.

Ameriška židovska skupnost skuša pritiskati na Jugoslavijo glede objave podatkov o Kurtu Waldheimu

LOS ANGELES, Kalif. — Včeraj je rabin Marvin Hier, ki je aktiven v Simon Wiesenthal centru v tem mestu, močno kritiziral jugoslovansko vlado, češ da SFRJ noče objaviti dokumentov, ki bi pričali o vlogi Kurta Waldheima v okupirani Jugoslaviji med drugo svetovno vojno. Waldheim je namreč osumljen sodelovanja v nacističnih vojnih zločinih v Jugoslaviji in Grčiji, kmalu po koncu vojne je bila Jugoslavija celo zahtevala njegovo izročitev kot vojni zločinec, vendar je ta zahteva pozneje opustila.

Waldheim je prišel v ospredje pozornosti, ko je postal avstrijski predsedniški kandidat. Ugotovljeno je bilo, da je vestno prikrival svoje medvojne aktivnosti, kar je moral Waldheim sam priznati. Še vedno pa trdi, da o kakih nacističnih zločinih niti ni vedel, kaj šele, da bi bil sam udeležen v njih. Vsak bralec jugoslovanskega časopisja zadnje mesece pa je moral opaziti izredno zadržanost oblasti SFRJ do tega primera, to kljub temu, da se je ob drugih priložnostih izjavila za izročitev in kaznovanje vojnih zločinov. To je jezilo rabina Hiera, ki je rekel, da je treba organizirati pritisk na SFRJ glede Waldheima.

Na predsedniških volitvah preteklo nedeljo, je Waldheim dobil relativno večino. Zato bodo nove volitve.

— Kratke vesti —

Kabul, Af. — Dosedanji kvinslinški voditelj Afganistana Babrak Karmal je podal ostavko kot vodja komunistične partije. Njegov naslednik je 39-letni bivši načelnik tajne policije in član ožjega vodstva Najibullah.

Cape Canaveral, Fla. — Inženirji pri NASA menijo, da je kratek stik povzročil nesrečo rakete tipa Delta med izstrelitvijo v vesolje preteklo soboto zvečer. Raketa, ki je bila doslej povsem zanesljiva, naj bi nosila v vesolje sond, ki bi poročal o vremenu. Gre za tretji zaporedni neuspeh v ameriškem vesoljskem programu.

Jeruzalem, Iz. — Izraelski policisti so aretirali 20 Palestincev, osumljenih sodelovanja v teroristični skupini, ki je v zadnjih mesecih ubila in ranila več tujih turistov in izraelskih državljanov.

Lizbona, Por. — Železniška nesreča v lizbonskem predmestju Povoja de Santa Iria je terjala najmanj 14 življenj. Ranjenih je 83 potnikov. Vzrok nesreče raziskujejo.

Iz Clevelanda in okolice

Primarne volitve danes—

Danes so v Ohio primarne volitve. Največ zanimanja je v republikanski stranki in sicer radi kandidature bivšega guvernerja Jamesa Rhodesa. V okraju Cuyahoga je vredno podpore Predlog 1, ki financira razne programe socialnega skrbstva. Volišča bodo odprta do 7.30 zvečer. Izpolnimo svojo državljansko dolžnost!

Materinska proslava—

Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti vabi na materinsko proslavo to nedeljo, 11. maja. Najprej ste vabljeni k šmarnicam, ki bodo ob 2. pop. v cerkvi, nato pa ob 3. uri v Šolsko dvorano, kjer bodo učenci uprizorili igrico »Vila Ljubezni«.

Krofi—

Oltarno društvo sv. Vida bo imelo prodajo krofov to soboto ob običajnem času v društveni sobi farnega avditorija. Pridite!

Društveni izlet—

Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ vabi svoje članstvo na izlet na Kelley's Island, ki bo med tednom okrog sredi junija. Predsednica prosi, da se priglasite za ta izlet do 10. maja. Cena za celodnevni izlet je \$16 (dejansko \$32 — toda polovico prispeva društvo), hrana je vključena. Priglasite se predsednici (941-0014) ali tajnici (531-5678).

Novi grobovi

Pauline Potochnik

V soboto, 3. maja, je na posledicah nesreče nenadno umrla 79 let stara Pauline Potochnik, rojena Zakrajsek, žena Louisa, sestra Frances Rudaitis, Florence Stancyk in že pok. Louise Treter, teta Gwen in Jeffrey Stancyka, starša Frank in Pauline (Donat) Zakrajsek sta že pok., zaposlena pri General Electric do svoje upokojitve l. 1965, članica Katoliških hčerk Amerike vse do razpustitve te organizacije. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. jutri, v sredo, v cerkev Marije Vnebovzete dop. ob 9. in od tam na pokopališče Vernih duš. Na mrtvaškem odru bo danes, v torek, pop. od 2. do 4. in zv. od 7. do 9.

Anthony J. Tavzel

V petek, 2. maja, je nenadno umrl Anthony J. Tavzel, sin Anthonyja R. in Marjorie G., roj. Kehrig, Tavzel, vnuk Frances, roj. Koss, Tavzel in Margaret, roj. Fisher, Kehrig. Pogreb je bil privaten. Družina priporoča darove v pokojnikov spomin dobrodelni ustanovi vaše izbire.

Seja—

Društvo sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ ima sejo jutri, v sredo, pop. ob 1.30 v društveni sobi avditorija pri Sv. Vidu. Izvoljeni bodo konvencijski delegati.

Konvencija ADZ—

Prihodnji teden bo 21. redna konvencija Ameriške Dobrodelne Zveze. Ker je slovenski urednik AD tudi urednik glasila te bratske organizacije, se bo konvencije udeležil. Tisti, ki želijo dopise objaviti v izdaji AD prihodnji torek, so naprošeni, da jih dostavijo v našo pisarno po možnosti do tega petka, 9. maja. Torkova AD bo sicer redno izšla.

25 let radijskih oddaj—

Letos obhaja radijski napovedovalec Tony Petkovšek 25-letnico svojih dnevnih radio oddaj. V počastitev te obletnice bo v nedeljo, 18. maja, banket in sicer v La Malfa Party Center, 33150 Lakeland Blvd. v Eastlaku. Prireditev sponzorira »Cleveland Slovenian Radio TV Club«. Vrata bodo odprta ob 3. pop., večerja bo servirana ob 4., ob 6. se bo začel program, ob 7.30 bo pa za ples in razvedrilo igral znani harmonikaš Frank Yankovic. Vstopnice so po \$25 (pijača je vključena - »open bar«). Za vstopnice, pokličite 481-7512.

Letna seja—

V petek, 16. maja, ob 7.30 zvečer bo v SDD na Waterloo Rd. letna seja Slovenskega doma za ostarele. Z registriranjem bodo začeli že ob 7. zv.

Varnostni pasovi—

Danes začne veljati v Ohio zakon o obvezni uporabi varnostnih pasovov v avtomobilih. Vsak voznik in vsakdo, ki sedi v prednjem sedežu avtomobila, mora biti privezan z varnostnim pasovom. Res je sicer, da za prihodnja dva meseca, do 4. julija, policisti bodo kršilce tega zakona samo obvestili o prekršku, po 4. juliju pa bo moral voznik odšteti za vsak prekršek \$20, vsak potnik, sedeč v prednjem sedežu pa \$10. Res pa je tudi, da policisti ne bodo smeli avta ustaviti samo radi tega prekrška. Ako pa vas ustavijo za kateri drugi vzrok, denimo ker prehitro vozite ali ker opazijo pregorelo lučko na vašem vozilu, lahko dodajajo kazni, če niste z varnostnim pasovom privezani.

VREME

Spremenljivo oblačno in vetrovno danes z najvišjo temperaturo okoli 82° F. Oblačno jutri z najvišjo temperaturo okoli 75° F. V četrtek pretežno sončno z najvišjo temperaturo okoli 71° F.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. - 431-0628 - Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (USPS 024100)

James V. Debevec - Publisher, English editor
Dr. Rudolph M. Susel - Slovenian Editor

Ameriška Domovina Permanent Scroll of Distinguished Persons:
Rt. Rev. Msgr. Louis B. Baznik, Mike and Irma Telich, Frank J. Lausche

NAROČNINA:

Združene države:

\$33 na leto; \$18 za 6 mesecev; \$15 za 3 mesece

Kanada:

\$42 na leto; \$27 za 6 mesecev; \$17 za 3 mesece

Dežele izven ZDA in Kanade:

\$45 na leto; za petkovo izdajo \$25

Petkova AD (letna): ZDA: \$18; Kanada: \$22;

Dežele izven ZDA in Kanade: \$25

SUBSCRIPTION RATES

United States:

\$33.00 - year; \$18.00 - 6 mos.; \$15.00 - 3 mos.

Canada:

\$42.00 - year; \$27.00 - 6 mos.; \$17.00 - 3 mos.

Foreign:

\$45.00 per year; \$25 per year Fridays only

Fridays: U.S.: - \$18.00 - year; Canada: \$22.00 - year

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address change to American Home

6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

Published every Tuesday and Friday except the first 2 weeks in July and the week after Christmas.

No. 36 Tuesday, May 6, 1986

Stara leta — srečna leta?

Ob koncu dvajsetega stoletja postaja starost velik problem, ki mu naša družba ne zna dati pravega odgovora. Po eni strani se število ljudi, ki imajo več kot 65 let, stano večja zaradi vedno boljšega življenjskega standarda; zaradi padca rojstev pa istočasno raste srednja starost prebivalstva. Tem čisto statističnim ugotovitvam pa je treba dodati še drugačna razmišljanja.

Do včeraj je bila starost doba modrosti, izkušnje ter ohranjanja spominov in tradicij. Stari ljudje so vodili narode in k njim se je mladi rod zatekal po nasvete. Stari ljudje so imeli v rokah oblast in v velikih patriarhalnih družinah so odločali, ko je šlo za delo, za vzgojo mladine, za večje ali manjše spore.

Danes pa starost nima pravega mesta; človek ima na voljo vse drugačna sredstva, ki mu pomagajo pri ohranjanju spominov, pri ocenjevanju dogodkov ali pri odločanju v težkih primerih.

Današnja družba ima rajše vse, kar je mlado in mladostno; moda, šport, obnašanje morajo slediti temu pravilu. Modernega človeka odlikujejo hitrost, prožnost in zmogljivost, da se nenehno spreminja in prilagaja novostim; v taki družbi seveda ni pravega mesta za ostarelega človeka, ki teh vrlin nima več in ki živi iz preteklosti.

Starost ni več vrednota. Dobila je skoraj same negativne oznake kot da gre za nekaj slabega. Verjetno gre pri vsem tem zlasti za dejstvo, da starost vedno spominja na smrt, na minljivost, na konec. Smrt in konec pa sta za našo civilizacijo tabu v pravem pomenu besede; ves napredek in vse češčenje mladosti ne moreta zakriti nujnosti, ki je predstavlja smrt, bolezen in konec tega življenja.

Vse, kar je neizogibno, pa lahko sprejmemo ali pa sami sebe varamo, da se nas ne tiče. Kot se je v preteklosti družba bala spolnosti, tako se danes boji smrti. Zaradi vsega tega je starost vedno bolj potisnjena k robu družbe, ki pa s svojim napredkom povzroča, da se število starih ljudi stalno večja.

Star človek nima pravega mesta ne v družbi, ne na delovnem mestu, ne v družini. Povsod je odrinjen v osamljenost in v pozabo. Večkrat mora po nepotrebnem v bolnišnico; včasih se življenjski cikel zaključuje v domu za ostarele ali v hiralnici, kjer je odmaknjenost od družbenega dogajanja popolna.

Vsi ti pojavi so še najbolj vidni, ko gre za revne stare ljudi, ki živijo v mestih; ti predstavljajo najnižji proletarijat, ker se vsem problemom starosti pridruži še revščina. Ti stari ljudje so najbolj izpostavljeni nevarnosti, da končajo svoje dneve v hiralnici in to se dogaja, če so sami ali če so vključeni v družine.

Človek, ki živi polno in zdravo, ima veliko zanimanja za življenje, gleda naprej z optimizmom, se krepko bori proti težavam in ima dobre družbene odnose. Star človek pogosto vsega tega nima. Zato je tako življenje le pričakovanje smrti.

Drobtinice, sladke in žaltave

CLEVELAND, O. - Peščica sladkih drobtinic bo danes v počastitev dvema našima rojakoma, jubilentoma častitih visokih 90 in 95 let. To sta dve vseskozi zavedni in verni slovenski grči — g. Frank Ferkul in g. Lojze Gosar.

Prav kakor pravi naša pesem: »Pridi Gorenjc z mrzle planine« — to naj bi bil Lojze Gosar, ki se je prismejal na svet v Dobravi nad Ljubljano. »Te vabi Dolenjec v gorke ravnine« — v Strugah na Dolenjskem je zagledal ta svet Frank Ferkul. Oba slavljenca sta, brez skakljanja na levo in de-

Lojze Gosar

sno, možato prehodila dolgo življenjsko pot, ta pot pa je bila pogosto vijugasta in s trnjem prepletena. Oba sta okusila tudi dobrote begunskega življenja po taboriščih v Avstriji.

Ferkulov ata, oče osmih še živečih otrok, že vdovec svojih 20 let, je mirno v krogu svojih domačih preživel v aprilu svoj 95. rojstni dan. Še vedno lepo razpoložen in s spominom dokaj prisoten. Živi tukaj v Clevelandu pri sinu Stankotu in hčerki Marici, ki očetu nudita lepo postrežbo. Midva sva vedno, kadar ga obiščem, v veselih razgovorih in je prijetno z njim vasovati.

Franku Ferkulu rečem: dobro se držite! Če ste prestali 95 let, zakaj ne bi še teh 5 let, da bomo skupno obhajali zaočkroženih 100 let!

Gosarjev ata pa je 4. majnika 1986 z zahvalno sv. mašo v cerkvi Marije Vnebovzete v krogu hčer in zetov Mary in Vinka Vrhovnika ter Tončke in Franka Urankarja z družinama ter številnih prijateljev praznoval svoj 90. rojstni dan, zahvaljujoč Bogu za vsa podarjena leta. Po končani maši je bilo na slavljenčevem domu skupno kosilo obeh družin z vnuki in vnukinjami Vrhovnikovih in Urankarjevih z nekaj prijatelji. Tako je dobil ta rojstni dan očeta Lojzeta Gosarja še lepo zunanjo obleko tega praznovanja. Tudi jaz sem prišel za to omizje in mi je prijetno, da sem bil med izvoljenimi.

Z Gosarjevim atom res ni sva skupaj krav pasla. On je s »pušeljcem« za klobukom po vasi vriskal, ko je kot osemnajstletni mladenič odhajal cesarja Franca Jožefa služiti; tisto leto je mene mati v plenicce povila in v borno zibelko položila. Deset let sva z Lojzatom skupaj v tovarni delala, zato si upam pisati, da se do-

G. Jože Škorjanec je odšel...

GILBERT, Minn. - Sporočamo, da je v petek, 18. aprila 1986 v Fitzgerald bolnišnici v Evelethu umrl Jože Škorjanec iz Gilberta, v starosti 72 let. Pogrebna maša je bila v ponedeljek, 21. aprila 1986, v farni cerkvi sv. Jožefa na Gilbertu. Somaševalo je pet duhovnikov: župnik Frank Perkovič, čč. gg. J. Šuštaršič, K. Pečovnik, I. Ogrinn in R. Faith. Pokopan je na Gilbert pokopališču.

Pokojni zapušča ženo Milko roj. Kozina, sinove Joseph, Marion in John ter hčeri Millie in Maria. Rojen je bil v Križevcih pri Ljutomeru, Slovenija. Leta 1949 je prišel v ZDA in se naselil na Gilbertu. Kupil je tudi hišo za svojo družino. Zaposlen je bil pri Erie Mine Co. na Hoyt Lake, v domovini pa je bil poštni uradnik.

Bil je član fare sv. Jožefa na Gilbertu, društva KSKJ št. 196, podružnice št. 4108 United Steelworkers ter Senior Citizens Club na Gilbertu. Bil je tudi poverjenik Mohorjeve družbe v Celovcu.

Ko je zavlada Titova zvezda nad Slovenijo, je odšel z družino v Avstrijo, da si ohrani življenje. Kot zaveden katoličan je vedel, da za njega ni več življenja v domovini.

Med nami je bil spoštovan in ugleden mož. Rad je pomagal, če je le mogel. Ko se je upokojil, je vsak dan hodil v cerkev in prejemal sv. evharistijo, dokler je bil zdrav.

Jože, počivaj v miru v novi domovini in Bog Ti daj večni mir in pokoj. Ohranili Te bomo v lepem spominu. Družini pa izrekamo naše iskreno sožalje.

Tvoji prijatelji

Zdrav odnos družbe do starosti mora iti prek sprejemanja in vključevanja te nujnosti v normalni življenjski cikel. Le tak odnos do »tretje dobe« more biti pozitiven in konstruktiven.

Po tem kriteriju bi morale biti povečane možnosti za oskrbovanje starih doma. Vključevanje v domove za onemogle bi morala biti najmanj iskana rešitev. Prav tako bi morali biti ti domovi čim bolj sredi mesta, da se ohrani stik starega človeka z utripom kraja. Poskrbeti bi morali tudi, da bi v domovih za onemogle gostje aktivno uporabljali prosti čas namesto običajnega posedanja in tišine, ki danes karakterizira vse take domove.

Seveda se bo to lahko zgodilo le, če se bo najprej spremenil naš odnos in naše gledanje na starost.

B. Š. (Kat. glas)
(24. aprila 1986)

bro pozna. Ne spominjam se, da bi si kdaj eno samo hudo besedo izmenjala, kar se med nami Slovenci tako rado zgodi, čeprav se imamo za najboljše narod.

Lojze ima dar pripovedovanja. Vedno sem ga rad poslušal, ko je pogosto pravil, kako je potekalo njegovo življenje. O svojem doživetju v vojni in ujetništvu je svoj čas sam lepo popisal v Ameriški Domovini. Pravil je, da mu je malo pred vojno umrla žena, mu zapustila dve hčerki in sina. Snubili so ga pogosto tudi »gošarji« (na Gorenjskem so partizanom rekli gošarji), a se jih je srečno otepal. Imel pa je strah, da mu odpeljejo v gozd še ne sedemnajst let starega in edinega sina. Zato je fantu dovolil, da se je pridružil domobrancem, ne dosti pred koncem vojne. Ko je svoboda »izbruhnila« je Lojze zapustil lepo posestvo in se z dvema hčerkama podal v begunstvo. Močno ga je prizadel udarec, da je bil sin Lojze vrnjen z domobranci in je v cvetu mladosti končal življenje pod udarci rdečih rabljev, ki so tulili v svet, da so vsi mladostniki pomiloščeni.

Trpela je družinica, je žalovala, a v veri so zajemali moč, da niso obupali in očitali Bogu, češ, zakaj si je to dopustil. V veri je res tolažba in moč.

Poleg pridnosti in marljivosti, je bil naš slavljenec tudi iznajdljiv, da mu ni bilo kmalu enakega. Kot dokaz tega navedem samo en zgovoren primer:

Ko smo po taboriščih dolga časa in lakoto preganjali, si je Lojze kmalu znal na svojevrsten način pomagati tako, da je prišel do večjega kosa kruha. Poiskal in pobiralje pločevinaste in aluminijaste, od vojske odvržene kose, in na prav primitiven način začel izdelovati kuhinjsko posodo vsake vrste. Prva leta po vojni se je namreč taka posoda z lahkoto prodala in zamenjala za živež. No, prej je bil Lojze dober kmet, kar na hitro pa dober lončar! V meni, na primer, se ni nobena taka ali podobna misel vžgala, zato sem jo s krulečim želodcem odkuril ven na deželo; tam je rastlo žito in tam je bil moj kruh, kar dober — moram priznati — za tista »kisla« leta.

Prav močan dolgčas tudi po upokojitvi Lojzetu menda ni bilo. Ko je bil doma, se je igral z vnuki, veliko je tudi bral — največ pa je svojega prostega časa in moči žrtvoval za Slovensko pristavo. Za njega je bila in je še Slovenska pristava »naš svet«, košček Slovenije. Tudi zadnjih nekaj let, ko se je od dela odtrgal, je bil vesel, če

(Dalje na str. 3)

Anton M. Lavriša

ATTORNEY-AT-LAW
(Odvetnik)

Complete Legal Services
Income Tax - Notary Public

18975 Villaview Road
at Neff
692-1172

**Ha-Hec-Hi-
Ho-Humor!**

**Skuhal
ali pogrel**

MECAN

KEGLJANJE — BOWLING

MALO ZGODOVINE: Znano je, da so že stari Egipčani kegljali pred sedem tisoč leti. Različni načini kegljanja so postajali popularni v Evropi v srednjem veku. Najprej v Angliji, v dvanajstem stoletju in nato zlasti v Nemčiji, nekako v 14. stoletju. V 16. stoletju je znani reformator Martin Luter napisal nova pravila igre in določil število kegljev na devet.

V Ameriki so se začeli zanimati za te vrste športa okrog leta 1800. Toda zaradi pogostih goljufij pri stavah je prišla igra na slab glas in zakonodaja v Connecticutu je končno prepovedala igro z devetimi keglji. Ljubitelji kegljanja so obšli zakon tako, da so dodali še en kegelj in igra v tej obliki se je ohranila do današnjega dne.

Čez 25 milijonov Američanov se vsako leto vpiše v razne lige in vsaj enkrat ali dvakrat tedensko vedno znova napovedujejo vojno desetim lesenim kegljem. Glavni namen igre je podreti vseh deset kegljev z eno kroglo. Če se to ne posreči, podreti vse z dvema krogla. Če se tudi to ne posreči, — podreti vsaj čim več teh lesenih kljubovalcev. Kdor dvanajstkrat po vrsti podere vse z eno kroglo, ima 300 iger. Samo okrog 650 takih iger na leto dosežejo kegljači v Ameriki kljub temu, da je igranih blizu 100 milijonov iger tedensko.

Nasprotno od šaha, pri kegljanju veliko zavisi od sreče. Sreča je ne samo možna, ampak tudi zaželjena in vedno dobrodošla. Zakaj včasih gre, drugič pa ne, — ne vem. Mnogi so prepričani, da veliko zavisi od lunine lege in pa razpoloženja igralca na splošno. Kdo ni že večkrat slišal, kakšnemu kmetu je navadno zrastle debeli krompir?

(Konec prihodnjič)

Izgubil sem očala in jih ne morem začeti iskati, dokler jih ne najdem.

- Ali imaš kakšnega brata?
- Ne. Ampak moja sestra ima enega!

Nekdo je vzel stensko uro, jo vrgel ob tla in vso pomen-dral. Pripeljali so ga pred sodnika, kjer je bil obtožen, da je ubil čas. Sodnik ga je oprostil. Zakaj?

»Ker je ura prva udarila.«

- I spent three years in college taking medicine.
- Are you well now?

Kateri dan v koledarju nas priganja, naj korakamo naprej?

— March 4th!

Mož, ki ni imel nič sreče pri ribolovu, pride na market in reče prodajalcu:

- »Vrzite mi tole ribol!«
- »Zakaj pa naj jo vržem?« se čudi prodajalec.
- »Da bom doma lahko rekel, da sem jo ujel.«

»Še nikdar v življenju nisem tako slabo kegljal,« se opravičuje Matt svojemu prijatelju, ki je tukaj na obisku iz Peorije in ga je ves večer opazoval.

»O, potemtakem si že kdaj kegljal?«

One store had two Santas. One had an express lane for kids, who ask for less than five toys.

Toliko telet, pa nobene teletinel!

NEW YORK, N.Y.:

ŽE KAR MESEC DNI SMO V POMLADI...

... in reči moram, da pri slovenskem sv. Cirilu na Osmi v New Yorku je bilo ves ta čas zares nekaj pomladno. No ja, letos smo pač imeli srečo, da je bila Cvetna ravno prva pomladna nedelja, ki je sledila Tihi, a za nas njujorške slovenske srenjčane hkrati tudi tretja mesečna s svojo prosvetno uro po deseti maši. In, hvala Bogu, vsaj teh nedelj so se naši farani navadili, da obiščejo svojega patrona Sv. Cirila v domači slovenski cerkvi.

Tako smo v tem pogledu, kar se tiče namreč obiskovanja domače slovenske cerkve, začeli letošnjo farno srenjsko pomlad že kar na zadnjo zimsko nedeljo. Sledeči dve, Cvetna in Vstajenjska, sta to naše pomladno življenjsko razpoloženje še povečali. O, kolika sreča za našo njujorško slovensko narodno skupnost, in kolika radost ter zadovoljstvo za mene osebno, po naključju, kroničarja te skupnosti že tja v tretje desetletje!

Vendar nikakor nisem gotov, koliko je v nas že posebnega občutja, da smo s to po-

mladjo, oziroma s pričetkom poletja ob rojstnem dnevu naše ameriške državne neodvisnosti in ob stoletnici simbola te neodvisnosti — Kipa svobode — ob vratih v njujorško pristanišče, tudi mi njujorški slovenski srenjčani stopili v svoje jubilejno leto: 70-letnico slovenske fare sv. Cirila. In v to bi se morali malce bolj poglabljati, ker ob tem bi bolje cenili napore in žrtve tistega starega slovenskega rodu, ki nam je že skoraj ves izumrl, a nam zapustil svojo dediščino — malo slovensko cerkvico, kapelo sv. Cirila.

Prav na ta dogodek v zadnjem času velikokrat razmišljam. Saj se je dogodil, ko sem jaz kot otroče menda komaj šele dobro napravil prve korake v svoje čudovito življenje, tam, nasproti clevelandskega slovenskega sv. Vida. Moja osebna življenjska usoda me je, po takrat meni še neznanih ovinkih, vodila in pripeljala po preteku dobrih dveh desetletij k slovenskemu sv. Cirilu v New Yorku. In tako sem že kar štirideset let njegov častilec in obiskovalec, pa še kroničar.

Zato sedaj, ker smo samo komaj dober teden dni pred našim farnim dnevom, se sprašujem, koliko znamo ceniti napore in žrtve ter dediščino članov našega starejšega slovenskega rodu, in koliko smo pripravljani na svoje lastne, osebne žrtve za ohranjanje te njihove dediščine v taki meri, da jo bomo lahko predali v roke slovenskemu rodu, ki se je tako rekoč komaj rodil in se še medlo zaveda pripadništva temu rodu, ki izhaja tam daleč prek morja, v deželi lepih gora in dolin ter gričkov in polj, kar je dela prijetno in lepo zemeljsko lice, v katerega se še marsikdo iz neslovenskega rodu zaljubi.

Ta misel nas naj letos v farnem jubilejnem letu vodi v lepi skup farnega dneva, ki bo na predvečer materinskega dne. Ali ni v tem neka duhovna globina, ki jo je naš Cankar vso obsegal s tremi zanj in za nas

Drobtinice, sladke in žaltave...

(Nadaljevanje s str. 2)

mu je eden ali drugi domačih rekel: »Ata, ali je vam dolgčas? Bi šli na Pristavo?« Ni mu bilo treba dvakrat reči, takoj je bil pripravljen za odhod in tam je bil prvi na balinarskem prostoru. Lojze bo še balinca — Bog daj, da bi! Mene ni balincaje nikoli kaj veselilo, pa tudi prenarodne sorte sem.

Kakor Vaši hčerki Mary por. Vrhovnik z družino in Tončka por. Urankar z družino in vsi drugi sorodniku želijo svojemu dobremu atu po božji dobroti že vrsto zadovoljnih let — tako se tem željam pridružujemo tudi jaz in številni Vaši prijatelji! Dragi Lojze, Bog Vas živi!

svetimi besedami: **mati, domovina, Bog?!**

Glejte, tudi danes sem sedel k pisalni mizi z namero, da nadaljujem s svojo farno-srenjsko kroniko, pa me je čutenje notranje ter misel pomladna vodila v drugo smer. V nekam drugačno podobo našega življenja, ki slika naše narodno drevo, da lahko še obstane v bogatem, če ne že več v razkošnem življenju. Čeprav temu drevesu stalno listi odpadejo, glavno je, da nam naša zavest ter naši napor in mnoge osebne žrtve ohranijo življenjske korenine temu narodnemu telesu, ki korenini v narodni skupnosti fare sv. Cirila na Osmi, ki jo ogreva toplina sonca Svobode s svojim kipom v našem pristanišču in nam pripoveduje, od kod smo prišli v njeno varstvo.

Tako, danes kronike ni. Drugič bom z njo nadaljeval. Danes le vabim na farni dan slovenskega sv. Cirila, ki bo to soboto, na predvečer materinskega dne. Čeprav je odziv še slab, upam, da bo naš farni skup tega večera lep in spodbujajoč za našo še lepo življenjsko prihodnost.

Tone Osovnik

Ap. nuncij v SFRJ prestavljen

Vatikanski list *L'Osservatore Romano* poroča, da je sv. oče dosedanega nuncija v Jugoslaviji prestavil na drugo odgovorno mesto. Vodil bo delegacijo Apostolskega sedeža za stalne delovne stike s poljsko republiko.

Imenovanje je nekoliko iznenadilo, saj še ni dolgo, kar je bil nadškof Colasuonno imenovan za nuncija v SFRJ.

V BLAG SPOMIN

ČETRTE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA, OČETA IN
STAREGA ATA

Jožef Gerich

ki je umrl 6. maja 1982.

Solnce naj na trato sije,
kjer počivaš dragi Ti.
Duša pa naj raj uživa,
tam v srečni večnosti.

Žalujoči ostali:

Veronika Gerich — soproga
Joseph, Stanley, Matt in
Steve — sinovi z družinami
in ostalo sorodstvo.

Cleveland, O., 6. maja 1986.

V blag spomin

**PETE
OBLETNICE**

LOUIS JARM

(ALOJZI JARM)

**V večno življenje je odšel
5. maja 1981**

Pet let je že minilo,
odkar Te več med nami ni.
Žalostna so nasa srca,
ko se spominjamo na Te.

V raju prosi zdaj Boga,
da raj nebeški nam da,
kjer bomo zopet združeni,
veselje večno uživali.

Žalujoči ostali:

Angela Yarm (rojena Lesjak)
soproga;

Lillian Oman, pastorka,
Milw., Wis.;

Frank Yarm in Fani Omahen,
nečak in nečakinja,
Richmond Hts., O.;

Mili Kajzer, nečakinja,
Solon, O.;

ter ostalo sorodstvo tu in
v Sloveniji.

Richmond Hts., O., 6. maja 1986.

J. P.

PROGRAM V MAJU

LEMONT, Ill. — V skrbi za vsebino mesečnika Ave Maria sem bil v zimskih in pomladanskih mesecih v pisarnih stikih z naročniki. S temi, ki so v bližnji okolici Lemonta, lahko govorim. Tudi Slovenci imamo v sedanjem zapletenem položaju v mednarodnem svetu svoja vprašanja in svoje duhovne potrebe. Nihče ne more živeti v osamljenosti in ostati brezbrizen do vsega, kar se dogaja okoli nas. Previdnost, ki vodi tudi sedanji svet, nam v nejasnosti in zmešnjavi kaže na zgovorne načine, da je človeški rod družina, čeprav ga sedanji politični in socialni sistemi razdvajajo z uveljavljanjem sebičnih namenov. Vsaka oblika prizadevanja za nadvlado nad svetom je nečloveška, pa naj bo to oboroževanje z jedrskim orožjem ali pa z najbolj krutimi nasilji. To spoznanje pa ne zadostuje. Potrebno je tudi praktično delati za skupno blaginjo in mir. In prav v tej težnji, ki naravno združuje ljudi dobre volje, spoznavamo in čutimo pomen in važnost vsakega človeka v ustvarjanju razpoloženja med ljudmi k skupnemu delu za boljši svet. Ta zamisel se na različne načine znova in znova poživlja.

Ta zamisel pa tudi prinaša določene naloge, ki bolj in bolj učijo nujnost uresničevanja načrta, ki ga ima Bog za vse ljudi in za vsakega človeka. To je osnovna zamisel katoliških kristjanov. In prav ta misel je vodilna pri delu za mesečnik Ave Maria in pri vsem, kar naj bi nudil slovenski Lemont vernim Slovincem.

Iz slovenskih skupin v Ameriki prihaja denarna pomoč mnogim dobrim zadevam po svetu in posebno še v naši domovini. S to pomočjo je bilo mnogo dobrega ustvarjeno, a od mnogih naših rojakov je prihajalo tudi vprašanje: Kaj pa ameriški Slovenci naredimo zase? Ali dovolj utrjujemo in vzdržujemo, kar je potrebno za naš slovenski obstoj in primerno duhovno hrano slovenski skupnosti in posameznikom? Pod vplivom tega ohranjamo, kar imamo in obenem ustvarjamo, kar še potrebujemo. Skušnja namreč potrjuje, da slovensko izročilo z bogato dediščino ohranjamo z doprinašanjem osebnega duhovnega bogastva v korist skupnosti. Ta namen imajo slovenske kulturne prireditve in kulturne ustanove, pa naj na zunaj zgledajo še tako malenkostne. Ne smemo jih z brezbriznostjo narediti za brezpomembne.

V tem razpoloženju in duhu

smo letos znova poprijeli za delo. Prvi uspeh je bil, da smo nudili možnost, da naredimo nekaj za slovenske matere na tak način, da bi imelo slovenski značaj. To je bil duhovni dar, za katerega so matere zvedele v posebnem pismu iz Lemonta. Drugi uspeh je slovenska knjižnica. Dobro vemo, da to ni lahko delo, a doživeli smo, da je vzbudilo precej zanimanja in razmišljanja.

»Slovenska pesem« je tudi doprinašala vso zimo in pomlad bogat delež k skupnemu delu. Razveselili smo se sodelovanja treh slovenskih pevskih zborov v dveh skupnih koncertih: University Slovenian Vocal Ensemble »Gallus« pod vodstvom univ. prof. Leona C. Muskatevca, in pevski zbor Sv. Janeza Evangelista pod vodstvom Mary Bregant. Ta dva zbora sta iz Milwaukeeja. In še »Slovenska pesem«, ki združuje pevke in pevce iz področja Chicaga in Jolieta v Lemontu. Prvi skupni koncert je bil novembra v Milwaukeeju, drugi bo pa to soboto, 10. maja, v cerkvi sv. Pavla v Chicagu.

Mesečnik Ave Maria že celo desetletje pospešuje spominsko pobožnost zvečer pred praznikom Marije Pomagaj 23. maja. Ne navajamo samo k ohranjanju tega spominskega večera, marveč nudimo tudi

primerno duhovno branje, ki lahko služi za razmišljanje na ta večer. Prednost tega duhovnega branja, ki je tudi letos precej obširno v majski številki Ave Maria, je v duhovni povezanosti te pobožnosti s krščanskimi izročili, katerim so dali naši predniki značilnosti slovenske vernosti.

Premalo je še znano, da je papež Janez XXIII. učil, da morajo evangeljski nauki tako prepojit narodno duhovnost, da vsak narod pokaže s svojo vernostjo značilnosti svoje duhovnosti ali še bolj široko označeno: značilnosti svoje kulture. Kultura pa se izraža v vseh vrstah umetnosti: v ljudskih običajih in navadah, v narodni pesmi, v književnosti, v glasbi, slikarstvu in stavbarstvu. Včasih se mi zdi, da Slovenci preveč pripovedujemo drugim narodom, odkod smo in kaj smo, premalo se pa trudimo, da bi sami zajemali duhovno hrano iz bogastva ljudskega in narodnega izročila.

K temu naj še dodam važen slovenski program ob prazniku Marije Pomagaj. To so slovenske duhovne vaje od petka zvečer, 23. maja, do nedelje, 25. maja. Da bi bila udeležba večja, bosta kuhali Danica Vlahovič in Frančiška Rus. Druge udeležence ne bodo imele nobenega dela v kuhinji. Vljudno vas vabim in prosim, da se prijavite čim preje pri meni za duhovne vaje. Duhovne vaje so za moške in ženske.

V mesecu juniju bomo pa pozdravili novega gvardijana v Lemontu: p. Vendelina Špendova OFM.

Rojake iz okolice vabim za Telovo, 1. junija, k maši in procesiji v Lemont. Začetek ob enajstih dopoldan pri lurški votlini.

P. Fortunat OFM

Duhovni poklici rastejo

Po koncilu in po letu 1968, ko je nekako ves zahodni svet zašel v kulturno krizo, so duhovniški in redovniški poklici padli; dno je padec dosegel leta 1975, ko je bilo najnižje število bogoslovcev in sicer 60.000. Pet let prej (1970) jih je bilo 73.000. Od 1975 dalje pa njih število počasi narašča, ne povsod istočasno, vendar število se dviga: leta 1984 jih je bilo bo celem svetu 80.000.

Statistike povedo tudi, da je število poklicev narastlo predvsem v deželah, kjer so katoličani manjšina, to so misijonske dežele, zlasti Afrika. Potem v deželah, kjer se katoliča-

Slovenski dan v Milanu

GORICA, It. — Lep aprilski dan je s sončnim žarom in pomladno toplino sprejel v srcu Lombardije, v zgodovinskem in obenem živem velemestu Milanu res številno skupino Slovencev. Predvsem z Goriške, s Tržaške in Benečije je prišlo kar enajst avtobusov. Med temi so bili tudi rojaki iz bližnje Goriške onstran meje, iz Vrtojbe. Posebej je bilo zastopano mesto Gorica, nato župnije Podgora, Rupa-Peč, Štandrež in Krmin-Plešivo, iz drugih delov so bili posamezniki. S Tržaške malo z vseh strani, za Beneško Slovenijo pa zlasti predstavniki izseljenških društev, tako iz Milana kot celo iz Lugana v Švici. Sedem avtobusov je bilo z Goriške, trije s Tržaške, eden iz Vrtojbe.

Obisk Milana in njegove starodavne stolnice je bil namenjen predvsem počastitvi šeststoletnice te edinstvene gotske katedrale v Italiji, nadškofijskega sedeža med drugimi sv. Karla Boromejskega in v modernem času dveh papežev, Pija XI. in Pavla VI. Poleg tega je prav pred kratkim zaključena temeljita obnova stolnice; papež Janez Pavel II. pa je za to priložnost tudi podelil milanski stolnici svetoletne odpustke.

Poseben poudarek celotni slovesnosti je dal s prisotnostjo in vodstvom bogoslužja ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Alojzij Šuštar, ki je predsedoval slovesnemu obredu. Veliko zaslugo za celotno manifestacijo pa je imel goriški škof vikar msgr. dr. Oskar Simčič, ki tudi stalno versko oskrbuje milanske Slovence pri Sv. Tomažu. Za Goriško je tehnično vodstvo in pevski del prevzela Zveza cerkvenih pevskih zborov, za Tržaško pa g. Dušan Jakomin. Krajevno pripravo pa so vodili predstavniki milanskih Slovencev, zlasti inž. Oskar Blažič in gospa Majda Kogoj.

V gotski katedrali

Pod silnimi lokastimi oboki srednjeveške katedrale so se v mističnem polmrazu začeli zbirati slovenski romarji in v kratkem času skoraj napolnili središnji del velikega svetišča. Gotska arhitektura kar dviga k nebu, in nedvomno pomeni kumetniški višek v krščanski umetnosti. Neznani stavbarji so delo začeli in ga nato drugi potrpežljivo nadaljevali, saj je

ni morajo boriti za svoje pravice (dežele realnega socializma). Najmanj je število poklicev narastlo v deželah z visokim življenjskim standardom (zahodna Evropa in ZDA).

Kriza poklicev je morda najbolj zajela Italijo. Leta 1970 je bilo v tej državi deset tisoč bogoslovcev, leta 1981 komaj 4.877, leta 1984 pa je število narastlo na 5.365.

V Italiji so glede poklicev na najnižji stopnji Slovenci, ki so po 20 letih dobili šele prvega bogoslovca.

šla gradnja kar dolga stoletja.

V takem duhovnem okviru je zbranost tudi sredi vrveža modernega in marsikdaj razkristjanjenega velemesta popolnoma razumljiva in možna: Skozi prelivajoče se barve monumentalnih steklenih oken je dnevna svetloba prinašala skrivnostne žarke, ki so tu postali vse kaj drugega — vodilo in pramen k pravi Luči. In zvoki starih orgel, nato mogočno in ubrano petje — vse to je vtilo celoti nekaj onstranskega, nadzemskega, posebej še v tajinstvenem zvočnem pretakanju in odmevanju pod drznimi stebrišči in marmornatimi loki.

Razni pozdravi

V slovesni procesiji iz zakristije h glavnemu oltarju se je pomaknil dolg sprevod številne slovenske duhovščine z ljubljanskim nadškofom na čelu. Medtem so pevci zapeli slovesno Najvišji vsemogočni Bog. Združene pevske zборе je dirigiral prof. Hilarij Lavrenčič, pri orglah pa je bila prof. Lojzka Bratuž.

Takoj pred začetkom je v imenu milanskih Slovencev izrekel topel pozdrav in zahvalo inž. Oskar Blažič ter poudaril, kaj pomeni ta velika verska slovenska manifestacija v milanski stolnici za Slovence iz Milana in ostale Lombardije. Naj podčrtamo, da so tudi berila in prošnje v glavnem brali predstavniki milanskih Slovencev.

Pozdravil je tudi nadžupnik milanske stolnice in izrazil zadovoljstvo, da se je zbralo ob tej priložnosti toliko slovenskih vernikov. Dejal je tudi, da je milanski nadškof kardinal Martini bil takoj zadovoljen s to pobudo in jo kot tako pozdravil.

Pridiga ljubljanskega nadškofa Šuštarja

Po evangeliju je stopil k mikrofону celebrant ljubljanski nadškof Šuštar. V začetku je izrekel tudi kratko misel v italijanskem jeziku in zlasti podčrtal pomen, ki ga ima to skupno praznovanje v milanski katedrali.

Nato je nadškof spregovoril o vlogi duhovnih poklicev, izhajajoč iz prilike o Dobrem pastirju, ki je izhajala iz nedeljskega evangelija. Obenem je dr. Šuštar spregovoril o usodi Slovencev v tujini, ki pa sestavljajo duhovno enoto s slovenskim narodom na domači zemlji.

Nadškof je še osvetlil posebnost tega romanja slovenskih vernikov iz zamejstva in matične domovine v Milan, da počastijo 600-letnico stolnice in s tem povezanim svetoletnim obeležjem. Prav tako velja omeniti pomen nedavne obnove tega svetišča. Še posebej pa je slovenski metropolit povabil zdomske vernike, naj ostanejo zvesti svojim duhovnim vrednotam, namreč krščanstvu in slovenstvu.

Mogočno petje

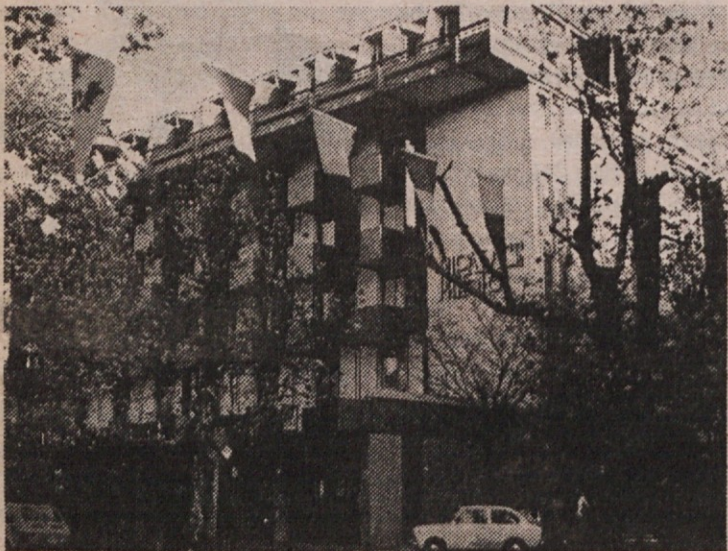
Kot že omenjeno, so med

(dalje na str. 5)

Dragi rojaki, potujete v Evropo?

Na pragu domovine, v središču stare Gorice na lepem drevoredu Corso Italija, vas pričakujemo v PALACE HOTELU, najboljšem hotelu v mestu: 75 sob s kopalnico, telefonom, radijskim sprejemnikom, barvno televizijo, mini-barom, klimatizacijo. Najmodernejši komfort po zelo ugodnih cenah: enoposteljna soba \$28.00, dvoposteljna soba \$39.00. Cenjenim gostom so na razpolago hale, konferenčna dvorana, parkirni prostor in hotelska restavracija v začasno ločenem poslovanju. V PALACE HOTELU bo poskrbljeno za vaš čimprijetnejše počutje, dobrodošlico pa vam bo osebno izrekel rojak Vinko LEVSTIK:

DOBRODOŠLI!

PH-PALACE HOTEL, Corso Italiana 63

34 170 Gorizia-Gorica, Italy; Tel.: 0481-82166; Telex 461154 PAL GO I

Kanadska Domovina

† SILVA MARN

TORONTO, Ont. - V četrtek, 10. aprila 1986, je v bolnišnici sv. Jožefa v Torontu po daljši, zavratni boleznii umrla ga. Silva Marn, žena znanega slovenskega javnega delavca Ivana Marna in mati šestih otrok. Po operaciji, ki jo je pred leti v isti bolnišnici uspešno prestala, se je vidno popravila in je vse kazalo, da je na poti do popolnega okrevanja. Na žalost pa njeno telo ni bilo zadosti odporno, in je morala 10 dni pred svojo smrtjo nazaj v bolnišnico, kjer je končno ob navzočnosti moža Ivana izročila svojo dušo v varstvo svojemu Stvarniku, ki ji je bil skozi vso njeno bolezen tolažnik in vir njene moči, da je radovoljno sprejela Njegov odlok.

Poslovala se je od nas brez titularnih naslovov in odlikovanj za zasluge. Bila je le žena in mati! Tej vzvišeni nalogi je pokojna Silva posvetila vse svoje skrbi. Pri tem pa je vztrajno in brez ugovaranja podpirala svojega moža Ivana, ki je večer za večerom kot slovenski javni delavec hodil na različne seje in sestanke, ko se je porajala in ustanjavljala slovenska torontska skupnost, ker je razumela, da Slovenci v Torontu potrebujemo širšo družino, ki naj bi nas družila in nam nadomestila tisto, kar smo s stalinistično revolucijo doma izgubili.

Ko smo pričeli organizirati Slovenske dneve, je bila ona med prvimi ženami, ki so pripravljale hrano za udeležence teh dnevov na svojih domovih. (Takrat še ni bilo kuhinje na Slovenskem letovišču). Koliko ur dela in žrtvovanja je pokojna Silva vložila v to skrb! O tem se nikjer ni pisalo ali bralo. Naj bo torej to moje pisane zakasnelo priznanje in odlikovanje »za zasluge«, ki jih je pokojnica opravila v prid naše slovenske skupnosti.

Pa to ni vse, kar Silvo Marn v mojih očeh dela veliko. Predvsem jo občudujem, ker je v dobi od l. 1945—1954 kot žena bivšega domobranca,

pod komunističnim režimom kljub zapostavljanju in šikanam ostala zvesta idejam slovenske borbe proti brezbožnemu komunizmu, pa pri tem svoje štiri otroke preživljala in jih v slovenskem duhu vzgajala. Ni namreč z možem zapustila domovine l. 1945, ker so bili že takrat po sili razmer ločeni. Ostala je doma s štirimi nedoraslimi otroki (najstarejša hčerka Martina je bila stara 4 leta, najmlajša Helenca pa 3 tedne).

Koliko je morala ta žena pretrpeti v tisti dobi, pojmujejo le tisti, ki so tiste čase doživljali in vedo za neusmiljeno maščevanje komunističnih zmagovalcev ne le nad vrtnjenimi domobranci, temveč tudi nad njihovimi ženami in otroki, ki so ostali doma. Vse te povojne zlobe komunisti ne bodo mogli upravičiti. Pa naj si še tako prizadevajo, kot si prizadeva ljubljansko *Delo* s pisanjem Ivana Jana, bo to ostalo pisano na straneh slovenske zgodovine, da je slovenski komunizem izrodek brezsrčnega stalinizma, ki mu narod, družina in krščanske vrednote niso pomenile nič v zasledovanju svojih ciljev.

Tega se je pokojna Silva dobro zavedala. Ostala je žena in mati po izročilih stare slovenske krščanske tradicije. V tem je bila njena odlika.

Za svojim možem je prišla v Kanado 30. aprila 1954. V Kanadi ju je Bog blagoslovil še z nadaljnim naraščanjem. Rodila sta se še dva otroka: Jože in Irena. Vsi otroci so pri svojem kruhu, in 19 vnukov in vnukinj je stari mami Silvi in starem očetu Ivanu v velik ponos. Pokojno Silvo je vselej skrbelo, da bo preje odšla, predno bodo otroci preskrbljeni. Ta skrb ji je bila prihranjena. Že skoraj pred smrtjo ji je njen sin Jože v bolnišnici sporočil, da je dobila novo vnukinjo (zadnje tedne pa je predvidevala, da je ne bo videla).

Ganljivo je bilo ob pogrebu videti šest postavnih vnukov, ki so krsto stare mame nosili in

jo spremili na pokopališče k večnemu počitku. V petek zvečer je v pogrebem zavodu g. Tone Zrnc opravil molitve za umrle ob lepi udeležbi žalujočih prijateljev, v soboto ob 9.30 pa je mladi g. Tomaž Mavrič v cerkvi Marije Brezmadežne daroval mašo zadušnico, pri kateri so pod vodstvom prof. Osane pevci lepo zapeli Silvi v zadnje slovo.

Ob številnih pogrebcih je g. Mavrič na pokopališču opravil pogrebne molitve, kjer sedaj skupaj z ostalimi Slovenci, ki so že tam pokopani, tudi dobra žena in mati Silva čaka vstajenja.

Ivanu, mojemu dolgoletnemu prijatelju, in otrokom: Martini, Ančki, Janezu, Helenci, Ireni in Jožetu, kot vsem vnukom in vnukinjam ter ostalim sorodnikom v mojem imenu, v imenu moje družine in vse slovenske srenje ob tej težki izgubi izražam naše globoko sočustvovanje. Bog naj bo v dneh vaše žalosti tolažba, mi pa se bomo dobre Silve, slovenske žene in matere, spominjali v svojih molitvah.

Otmar Mauser

SLOVENSKI DAN V MILANU

(Nadaljevanje s str. 4)

mašo peli združeni pevski zbori. Med drugim so se glasile preko prostrane katedrale naše velikonočne in Marijine pesmi, kot npr. Danica svetila, Zveličar naš je vstal iz groba, Svet in Blagoslovljen iz Tomčeve maše, Jezus naš je vstal od smrti.

Pred koncem slovesne maše je msgr. Oskar Simčič izrekel nekaj misli v slovo in zahvalo, posebej se je že v italijanščini zahvalil stolnemu župniku in tudi kard. Martiniju, ki zaradi pastoralnih obveznosti ni mogel prisostvovati temu srečanju. Zato bo pa v kratkem prav v isti stolnici sprejel vse predstavnike tu živčih narodov in tako tudi Slovence.

Naj omenimo lepe narodne noše s Tržaškega, ki so vzbudile zanimanje tudi med italijanskimi verniki. Razumljivo tudi, da je bilo med našo mašo tudi veliko drugih vernikov, ki stalno obiskujejo stolnico. Velike je bilo tudi opaziti Azijcev, saj je malo potem v stolnici maševal filipinski kardinal Sin.

Po končanem slovesnem obredu, ki ga je med zaključnim sprevodom nadškofa in duhovščine spremljala mogočna in lirčno občutena Marija skoz življenje, so se vsi skupaj še zaustavili na ploščadi pred stolnico v prijetnem pogovoru in izmenjavi prvih lepih vtisov s tega bogatega duhovnega srečanja. Prav gotovo bo to ostalo vsem udeležencem v

TORONTO, Ont.:

V ŽUPNIJI MARIJE POMAGAJ

smo zadnje čase imeli več zajtrkov ali kosil, s katerimi so razne organizacije po vseh sv. mašah rade postregle vsem, ki so prišli v dvorano pogledat, kaj diši. Izkupiček teh je šel za misijone, za gradnjo ali popravilo cerkva doma v Sloveniji, za starostni dom Lipa in še kam.

Zadnje čase smo imeli tudi dvoje smrti. Zapustil nas je naš dragi župljan, ki je dolgo vrsto let bolehal, g. Martin Kenik. V Kanado je prišel že leta 1926. Od kar se je pričela formirati slovenska skupnost po zadnji vojni in končno postavila svojo prvo cerkev v Torontu, je on vedno bil njen zvesti član. — Gospej Kenik in hčerki Mariji z družino: iskreno sožalje!

Drugi primer smrti je bil, ko nas je zapustila ga. Marija Cerar, ki je prvotno tudi bila članica naše župnije. Ko sva jo včasih z ženo obiskala, je rada pripovedovala o veselih pa tudi žalostnih dogodkih iz njenega življenja.

Najbolj bridki so gotovo bili oni dnevi, ki je morala s številno družino v begunstvo. Še nam, ki smo tistikrat bili samski, je bilo težko, kaj šele staršem z večimi otroki.

Pa vendar, trdna vera slovenskih staršev je bila močnejša. Vse težave sta z možem premagala, vse otroke sta dobro, versko vzgojila, jih izšolala in tako lahko mirno šla k večnemu počitku.

Ali ne bi bilo manj razporok in več družinskega veselja na svetu, če bi nam take matere stavili za zgled in bi se svet seveda po tem zgledu tudi ravnal? — Draga gospa Cerarjeva, Bog naj vam bogato poplača za vaš lep zgled; vsem Cerarjevim in njihovim družinam pa iskreno sožalje!

V obeh župnijah smo imeli tudi zbirko obleke, hrane (take, ki ostane) in drugih potrebščin za Madagaskar in med naše severne Indijance, med katere je šla delovat gdč. Marija Babič.

Ljudje so bili radodarni in so prostor na galeriji napolnili z vsem, kar jim je preostajalo. Nič manj seveda v župniji Brezmadežne. Vso obleko so potem prijatelji misijonov razdelili v dve vrsti. Vsa poletna obleka bo poslana na Madagaskar, zimska pa na sever.

Vso zadevo organizira č.g. Tomaž Mavrič in potem potom zdravnika iz Mississauga, vse v večjih količinah pošlje na določena mesta.

Tudi za to požrtvovalno delo in vse darovano: Bog plačaj!

J. K.

O krščanski svobodi in osvoboditvi

(Po »The Catholic Register« pripravil Otmar Mauser)

Vatikanska »Kongregacija za verske vede« je 5. aprila 1986 izdala daljši tekst o krščanski svobodi in osvoboditvi, v katerem z zgoščenimi besedami razlaga in daje napotke za pravilno tolmačenje teh dveh prvin. Sledijo izvlečki iz tega dokumenta:

I.

Zavest človekove svobode in dostojanstva, skupno s priznanjem neprenosljive pravice posameznika in ljudstev, je ena najosnovnejših karakteristik današnjega časa. Ta svoboda pa zahteva svobodne pogoje tudi za ekonomske, socialne, politične in kulturne zvrsti, da se lahko popolnoma razmahne. Jasno zaznavanje zaprek, ki ovirajo njen razvoj in ki žalijo človekovo dostojanstvo so trajnem spominu.

Naj še omenimo, da so bili po svojih predstavnikih prisotne vse naše osrednje kulturne in politične sile in s tem tudi pokazale, da mora biti vez med Slovenci doma in po svetu živa in plodna. Naj pride še v bodoče do sličnih pobud, saj so pristen izraz življenjske volje našega ljudstva in znamenje naše duhovne rasti.

ab (Kat. glas)

vir močnih aspiracij, ki so danes v svetu na delu za osvoboditev.

Kristusova Cerkev smatra te aspiracije kot njene, kajti vprašanje svobode in osvoboditve razčlenjuje v luči Evangelija, ki je že po svoji naravi oznanjanje svobode in osvoboditve...

Jezusove besede »Resnica vas bo osvobodila«, morajo razsvetliti in voditi vse teološke sodbe in pastoralne odloke na tem področju.

Ta resnica, ki prihaja od Boga, ima za srčko Jezusa Kristusa, Odrešenika sveta. Od Njega, ki je »pot, resnica in življenje«, Cerkev sprejema vse, kar nudi človeštvu. Potom skrivnosti Učlovečene Besede in Zveličarja sveta, ona poseduje resnico o Očetu in Njegovi ljubezni do nas, kakor tudi pritekajočo resnico o človeku in njegovi svobodi.

Po svojem križu in vstajenju nam je Kristus prinesel odrešenje, kar je osvoboditev v najpopolnejšem pomenu besede, saj nas je s tem osvobodil od najbolj radikalnega zla: greha in večne smrti...

Iz Kristusa Zveličarja izvira misli in dejanja Cerkve, ko

(dalje na str. 6)

ŽUPNIJSKA HRANILNICA in POSOJILNICA "SLOVENIJA"

Vam nudi razne finančne usluge: Posojila za hiše, avtomobile, potovanja, študij itd. Vaši prihranki pa se obrestujejo po najvišji možni stopnji.

POSLUŽITE SE NAŠE SLOVENSKE FINANČNE USTANOVE!

URADNE URE

na 618 Manning Ave. Toronto	Tel.: 531-8475
Torek — sreda	10 a.m. — 3 p.m.
Četrtek — petek	10 a.m. — 8 p.m.
Sobota	10 a.m. — 1 p.m.
na 739 Brown's Line, Toronto	Tel.: 255-1742
Torek — sreda	10 a.m. — 3 p.m.
Četrtek — petek	1 p.m. — 8 p.m.
Sobota	10 a.m. — 1 p.m.
v Hamiltonu pri sv. Gregoriju Velikem	Tel.: 561-9952
Vsak petek od 4h do 8h zvečer.	

KOLEDAR PRIREDITEV

MAJ

11. — Slovenska sola pri Mariji Vnebovzeti priredi matersko proslavo ob 3. uri pop. v šolski dvorani.

25. — Društvo SPB Cleveland priredi slovenski spominski dan žrtve med okupacijo in revolucijo, s sv. mašo ob 11.30 pri Lurški votlini na Chardon Rd.

26. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi Spominski dan slovesnost v parku.

31. — Slomškov krožek priredi Majniško pobožnost, pete litanije Matere božje ter branje šmarnic in procesijo s svečkami zvečer ob 7.30 pri Lurški Materi na Chardon Rd.

JUNIJ

1. — Otvoritev Slovenske pristave za leto 1986.

8. — St. Clair lovsko društvo priredi stejk večerjo na Lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.

14. in 15. — Tabor, DSPB Cleveland poda spominsko proslavo na Orlovem vrhu Slov. pristave za vse slovenske domobrance in vse žrtve komunistične revolucije ter obhaja 40-letnico umora gen. Leona Rupnika.

15. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi prvi piknik. Začetek ob 11. s sv. mašo pri kapeli v Parku Triglava.

22. — Slov. šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

JULIJ

5. — Dramsko društvo Lilija priredi predstavo »Pri belem konjičku« na prostem na Slovenski pristavi, v proslavo 25-letnice SP. V slučaju slabega vremena, bo prireditev prestavljena na 12. julija zv.

6. — Misijonska Znamkarska Akcija priredi piknik na Slovenski pristavi.

11., 12. in 13. — Župnija sv. Vida priredi poletni festival.

19. in 20. — St. Clair lovsko društvo priredi skupno z lovskimi društvi iz Toronta prijateljske tekme na glinaste golobe, na Lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.

27. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

27. — MZA krožek v Milwaukeeju priredi Misijonski piknik s sv. mašo ob 11. Kosilo, igre in srečolov.

AVGUST

9. — Balincarski krožek Slovenske pristave priredi družabni piknik na SP.

10. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi drugi piknik.

Ameriška Domovina
je Vaš list!

Sv. maša ob 11., sledita kosilo in ples. Igra Amonov orkester.

24. — Slovenski dan na Slovenski pristavi, v proslavo 25-letnice SP. Sodelujejo slovenska kulturna društva v Clevelandu.

31. — Ansambel »Alpski sekret« praznuje svojo desetletnico javnega nastopanja na Slovenski pristavi.

SEPTEMBER

13. — Fantje na vasi priredijo koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Po koncertu ples. Igra Alpski sekret.

14. — Vinska trgatev na Slovenski pristavi.

21. — Društvo SPD Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

28. — Oltarno društvo pri Sv. Vidu priredi kosilo v avditoriju.

28. — St. Clair lovsko društvo priredi pečenje školjk na Lovski farmi, 6599 Ravenna Rd.

28. — S.K.D. Triglav, Milwaukee priredi Vinsko trgatev. Kosilo opoldne, sledi veselica.

OKTOBER

18. — Tabor, DSPB Cleveland priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

18. — Glasbena Matica poda večerjo, koncert in ples v SND na St. Clair Ave. Igra Don Slogar orkester.

26. — Slomškov krožek priredi kosilo v dvorani pri Sv. Vidu. Serviranje od 11.30 do 1.30 pop.

26. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

8. — Belokranjski klub priredi martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Ave. Igra orkester Veseli Slovenci.

9. — Pevski zbor Jadran priredi koncert z večerjo in plesom v SDD na Waterloo Rd.

15. — Štajerski klub priredi martinovanje v dvorani pri Sv. Vidu. Igrajo Veseli Slovenci.

DECEMBER

6. — Slovenski Dom št 6 ADZ praznuje 75-letnico z večerjo in plesom v SDD na Recher Ave. Igra Joe Fedorchak orkester.

— 1987 —

JANUAR

31. — Tradicionalna »Prstavka noč« v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

FEBRUAR

21. — St. Clair lovsko društvo priredi Lovsko večerjo v Slov. nar. domu na St. Clairju.

Kanadska Domovina

Slovenski dan v Milanu

(Nadaljevanje s str. 5)

zasleduje tragične dogodke, ki se na svetu gode, in ko presoja namene in pomene osvoboditve in resnične svobode ter o potih, ki vodijo do nje. Resnica, spočeta z resnico zveličanja — ki je srce verske skrivnosti — tako postane izvor in načelo svobode, podlaga in mera vseh osvobodilnih dejanj.

Zapreke pri osvoboditvi

Z vpogledom v moderno osvobodilno gibanje v človeku samem se da zaznati, da je poskus osvoboditi misel in voljo od njunih omejitev nekatere vodilo do prepričanja, da je morala tista nesmiselna zapreka, ki človeku ne da priti do svobode. Na človeku je torej, ki je odločen, da postane sam svoj gospod, da gre preko zapreke.

Za mnoge druge je celó Bog tisti, ki je povod odtujevanja. Trdijo, da med Bogom in človekovo svobodo obstoja radikalna nezdržljivost. Z zaničanjem vere v Boga — tako pravijo — bo človek šele resnično postal svoboden.

Tukaj je torej vir tragedij, ki spremljajo moderno zgodovino svobode. Zakaj ta zgodovina kljub velikim dosežkom — ti ostajajo navadno tudi šibki — doživlja pogoste padce v alienacijo in je priča novim formam suženjstva? Zakaj osvobodilna gibanja, ki vzbudijo toliko upanja, potem vzpostavijo režime, katerim postane svoboda državljanov — predvsem svoboda vere — sovražnik št. 1?

Ko se človek hoče znebiti moralnega zakona in postati neodvisen od Boga, si s tem ne pridobi svobode, temveč jo uniči. Pri begu pred merami resnice postane žrtev svoje samovolje. Bratski odnosi med ljudmi izginejo, kot nadomestek pa zavladajo teror, sovraštvo in strah.

Ker se je globoko zakoreninjeno osvobodilno gibanje okužilo s smrtonosnimi napakami o stanju človeka in njegove svobode, to osvobodilno gibanje ostane dvoumno. Med tem ko ostanejo obljube resnične svobode, se istočasno z grožnjami oblikuje smrtonosno jetništvo...

Zapoved ljubezni

Odrešujoča dimenzija osvoboditve ne more biti reducirana na socio-etično dimenzijo in biti posledica prve. Z rekonstruiranjem človekove resnične svobode, ki jo je Kristus z radikalno osvoboditvijo človeku prinesel, mu je s tem naložil tudi odgovorno nalogo: Prakticirati svoje krščanstvo; z drugo besedo povedano: izvrševati zapoved ljubezni. Ta slednja je poglobljeni princip krščanske socialne morale, zgrajene na evangeliju in vseh tradicijah, od apostolskih ča-

sov in dobe očetov Cerkev pa do današnjih najnovejših nauk vatikanskega Magisteriuma. Velikanske potrebe današnjega časa nujno zahtevajo, da se ta nauk praktično izvaja in da se sledi navodilom, kako naj se izvaja.

Vrhovna zapoved ljubezni vodi do popolnega priznanja dostojanstva vsakega posameznika, ustvarjenega po božji podobi. Iz tega dostojanstva tekó naravne pravice in dolžnosti. V luči te podobnosti Bogu, je svoboda, ki je bistvena prednost človekove osebnosti, manifestirana v vsej svoji globini. Osebe so na ta način aktivno in odgovorno članstvo socialnega življenja.

Intimno povezani s temeljem, ki je človekovo dostojanstvo, tako tvorijo osnovo solidarnosti in osnovo medsebojne pomoči.

Napotki za dejanja

Temeljna osnova in kriterij za presojo osvobodilnega gibanja potrebujejo napotke za dejanja. Ker je za skupno dobro človeške družbe le v delu za ljudstvo, mora torej namen dejanj biti v skladu s človeškim dostojanstvom in s pospeševanjem vzgoje za svobodo. Najvarnejši kriterij za presojo dejanj je sledeč: Ne more priti do resnične osvoboditve, če že v samem početku človeške svoboščine niso spoštovane.

Sistematično zatekanje k nasilju kot potrebi za osvoboditev, se mora obsoditi kot uničevalno iluzijo in zvodnico na pot v nov format tlačenja. Z isto vneto pa je treba grajati nasilje, ki ga objestneži izvajajo nad siromašnimi člani družbe; samovoljna dejanja policije; in kakršnokoli nasilje državnega sistema.

Pri vsem tem si je treba zapomniti dogodkov s tragičnimi posledicami, ki jih zgodovina našega stoletja pozna in jih še spoznava. Prav tako ne moremo sprejeti zakrknjeno pasivnost ljudskih oblasti v demokracijah, kjer socialni položaj velikega števila mož in žena še zdaleč ne odgovarja zahtevam ustavnih garancij za individualno in socialno pravičnost.

Ko Cerkev vzpodbuja ustanavljanje in aktivnost delavskih organizacij v obrambo pravic in zakonitih interesov delavstva in socialne pravičnosti, s tem ne priznava teorije, ki v razrednem boju išče le sestavni dinamizem socialnega življenja. Akcije, ki jih Cerkev podpira, niso boj enega razreda proti drugemu, da bi se na ta način odkrižala svojih nasprotnikov. Njen nadaljni obstoj ne temelji na napačnem tolmačenju domnevnega zakona zgodovine. Njeni nameni so plemeniti in njen boj za pravico in socialno solidarnost upravičen. Kristjani bodo vse-

lej rajši izbrali pot dialoga in sodelovanja.

Kristus nam je zapovedal ljubiti naše sovražnike. Osvoboditev v duhu evangelija je torej nezdržljiva s sovraštvom do drugih, vzeto individualno ali kolektivno; v to je vključeno tudi sovraštvo do naših sovražnikov.

(se bo nadaljevalo)

Tudi to se dogaja v Jugoslaviji

(Po Kat. glaslu) Po »Glasu koncila« povzemamo, da je bil duhovnik Filip Lukenda obsojen na 4 leta zapora, češ da je pri vernikih netil versko in narodno sovraštvo, ko je odsvetoval versko mešane zakone in trdil, da so Hrvati v Bosni zapostavljeni. Proti njemu je pričalo devet prič, ki so trdile, da jim je tako govoril na štiri oči.

Obtoženi je vse to zanikal, saj je sam blagoslovil 17 mešanih zakonov. Tudi škof Pichler je pričal njemu v prid. Toda sodišče ni poslušalo ne enega ne drugega, niti ni hotelo zaslišati 180 njegovih vernikov, ki so želeli pričati za svojega župnika. Do razsodbe prizivnega sodišča ostane v zaporu.

Po štirih letih in pol zaporu so izpustili p. Ferda Vlašiča, ki je bil aretiran v Medjugorju leta 1981 v zvezi s tamkajšnjimi dogodki.

V Subotici (Vojvodina) je bilo izredno lepo ekumensko srečanje ob obletnici smrti sv. Metoda. Skupno so se srečali v molitvi katoliški škof Zvekanović, pravoslavni biskup Nikanor Ilić, škof grško-katoliškega obreda Slavomir Miklovš, evangeličanski škof Andrej Beredi, kot zastopnik slovaških in madžarskih evangeličanov, ter Imre Hodassy, škof protestantske reformirane Cerkev. Stolnico v Subotici so napolnili verniki vseh omenjenih veroizpovedi.

Pa še to se je zgodilo. Mlada makedonska študentka Biljana Džutevska je stopila v pravoslavni samostan Mesic pri Vršču v Banatu kot novinka. To ni bilo vseh staršem, ki so jo menda že nekomu obljubili v zakon. Zato so ponovno skušali pregovoriti hčer, da bi se vrnila med svet. Ko so spoznali, da zlepa nič ne dosežejo, sta se 3. aprila pripeljali v samostan mati in starejša hčerka v spremstvu sedem moških. Biljana se je pred njimi zatekla v sobo prednice in se zaklenila. Toda vdrli so vrata in s silo odpeljali dekle. Ko so v samostanu klicali pomoč policije, je ta prišla šele čez poldrugo uro. Varnostna oblast tudi ni nič postopala zaradi nasilja nad 22-letno državljanko. Sedaj so starši rekli, da bodo Biljano poslali k starim staršem v Švicco v upanju, da se premisli. Zgodba iz srednjega veka.

Bolezen »Aids« ter Slovenija in SFRJ

Doslej v Jugoslaviji ugotovili dva primera aidsa, v Sloveniji nobenega
Zdravstveni delavci pripravljeni — Ambulanta v Ljubljani

Človeški rod tepejo trije biči: vojne, lakote in bolezni. Še ni tako dolgo, ko so se tudi po slovenskih krajih pojavljale epidemije hudih nalezljivih bolezni in jemale velik davek v človeških življenjih. Medtem ko v nerazvitem svetu še vedno morijo mnoge hude nalezljive bolezni, pa jih v Sloveniji in tudi SFRJ skoraj ne poznajo več.

Znanost je razkrila naravo nalezljivih bolezni, medicina pa našla poti, kako jih preprečevati in zdraviti. Toda v ljudskem spominu je ostal skrit globok strah pred »kugo«, kot z imenom ene od njih poimenujemo vse nevarne nalezljive bolezni. In ta strah ima velike oči, kot jih pač ima vsak strah. Zato je razumljivo, da jih ima tudi ta čas, ko se v razvitem svetu, ki sicer ne pozna strahotnih epidemij kuge, kolere, tifusa, malarije in podobnega, pojavlja povsem nova in doslej nepoznana nalezljiva bolezen — aids. Strah je toliko večji, ker leti na mo- gočnih krilih tiska in televizije. Vsak strah ima nekaj dobre-

ga v sebi, ker ljudi sili k opreznosti in varovanju. V primeru aidsa je delno tudi upravičen, saj za to bolezen zaenkrat medicina ne pozna učinkovitega in zanesljivega zdravila.

Vendar pa strah ne sme biti prevelik. Končno je aids samo ena od nalezljivih bolezni, za katero pa veljajo vsa tista zlata pravila, ki so se že nešteto izkazala kot najboljše, to pa je zdravstvena prosvetljenost, osebna in splošna higiena ter organizirano pravočasno odkrivanje bolezni ter preprečevanje širjenja. Tudi zoper »kugo sedanjega časa« imajo svojo moč, četudi zdravila res še ne poznamo.

Primeri aidsa

Aids se je najprej pojavil v Združenih državah Amerike, in sicer šele pred dobrimi šestimi leti, nato pa se je kot blisk razširil po vsem razvitem svetu. Nekateri strokovnjaki se bojijo, da je okuženih ljudi že nekaj milijonov, vendar najnovejši podatki kažejo naslednje stanje:

Daleč največ je bolnikov z

aidsom v ZDA — 14.555. Precej manj jih je v Evropi, in sicer jih je največ v Franciji (512), Zahodni Nemčiji (295), Veliki Britaniji (241), v Italiji (169), Belgiji (118), na Nizozemskem (83) in še v drugih državah po nekaj deset in manj primerov.

Dva primera v Jugoslaviji

Na tej listi je od lani tudi Jugoslavija. Potrjena in ustrezno dokumentirana sta samo dva primera obolenja za aidsom, a še tu gre v enem primeru za tujega državljanca, biva-jočega v Jugoslaviji, in sami v enem za jugoslovanskega državljanca. V Sloveniji ni nobenega bolnika z aidsom. Tako so odločno zatrdili na nedavni konferenci strokovnjaki iz slovenskih medicinskih ustanov in republiške komisije za varstvo prebivalstva pred nalezljivimi boleznimi.

Ko je aids potrkal na jugoslovanske meje in se pojavil tudi znotraj meja Jugoslavije, se je o bolezni že dovolj vedelo in tudi postopki za testiranje, ali je bolnik okužen z virusom ali ne, so bili izdelani. Tako so se zdravstvene službe v Sloveniji lahko ustrezno pripravile na morebitne primere obolenj.

Vsi slovenski zdravstveni delavci so že junija 1984 dobili navodila, kako ugotoviti bolezen in kako ukrepati. Lani je bilo tudi določeno, da bo Mikrobiološki inštitut Medicinske fakultete v Ljubljani kot referenčni laboratorij opravljati potrebne teste in analize, Klinika za infekcijske bolezni in vročinska stanja v Ljubljani pa je bila določena za hospitalizacijo bolnikov z aidsom.

Zdravniki so bili septembra lani ponovno in še natančneje seznanjeni z najnovejšimi dognanji o aidsu in z dodatnimi napotki, kako ravnati v sumljivih primerih. Tudi zobozdravniki, ki so vsaj teoretično ogroženi v stikih z bolnikom, imajo navodila in vedo, kako in kaj.

Ker se virus aids lahko prenaša tudi s transfuzijsko krvjo, znano pa je, da ima Slovenija zelo razvito krvodajalsko mrežo, od 8. januarja letos testirajo vso darovano kri, hkrati pa testirajo tudi vse krvne preparate, ki jih morajo za hemofilike uvažati iz tujine. V tem pogledu je varstvo pred okužbo zagotovljeno.

Letos so v Sloveniji testirali 14.369 oseb, med njimi največ krvodajalcev (blizu 13.000), okrog 1.000 zdravstvenih delavcev, 146 prejemnikov krvi, 112 oseb iz rizičnih skupin in druge. Pri nobenem niso ugotovili prisotnosti virusa. Le pri 14 hemofilikih je bil test seropozitiven, se pravi, da so v krvi odkrili antitelesca, kar pa še ni znamenje prisotnosti virusa in okužbe. Seveda bodo vseh teh 14 oseb še naprej redno testirali.

Pogledi v skrivnost rastlin

Rastlinam ni lahko. Občutljive so, podvržene so ostrim spremembam okolja od suš do zmrzali, napadajo jih škodljivci, a ne morejo zamenjati svojega okolja, ne morejo mu ubežati, saj so trdno zavezane mestu svojega bivanja. Zato so se skozi milijone let razvoja posebej prilagodile za preživetje. V ta namen so razvile najrazličnejše načine prilagajanja. Da bi znanost bolje spoznala skrivnosti rastlin v njihovem boju za preživetje in obstanek, so se botaniki lotili novih raziskav z novimi, doslej še neuporabljenimi napravami. Z njimi skušajo prodreti globoko v skrivnost življenja rastlin. Vednosti, ki jih raziskave prinašajo, pa bodo na koncu koristile ljudem, saj bodo znali koristne rastline varovati na njim najprimernejši način.

Rastline so se pojavile na svetu pred okrog 430 milijoni let, a takrat so bile hudo primitivne in nič podobne današnjim. Pomembnejši razvojni preobrat se je izvršil pred 280 milijoni let, ko so prarastline razvile zasnove stebela. Paleobiologi so zbrali že lepo število okamenelih rastlin, ki kažejo določene stopnje razvoja, vendar jim te okamnine niso odprle poti do razumevanja vzrokov za spremembo bistvenih struktur v organizmu rastlin. Nedvomno je najpomembnejšo vlogo odigrala izpostavljenost sončnim žarkom, tej osnovni energiji, ki jo rastline potrebujejo za pretvorbo snovi, potrebnih za njihovo življenje.

»Rastline se razvijajo, lahko bi rekel, po inženirskih rešitvah fotosinteze. Gre skoraj za gradnjo strojev,« pravi biolog Karl Niklas s Cornellske univerze v državi New York. Da bi podkrepil svojo zamisel, se ukvarja z računalniškimi modeli, v katerih se strukture, podobne prarastlinam, podrejajo najbolj učinkovitim novostim, da bi proces fotosinteze bil kar najboljši. Tako raziskovalec dobi računalniške modele učinkovitih struktur, te pa primerja s fosilnimi ostanki starih rastlinskih vrst. Na ta način bo, kot je prepričan, odkril osnovne spremembe v razvoju

Delovati je začela tudi ambulanta za aids pri ljubljanski infekcijski kliniki. Dela vsak ponedeljek od 12. do 13. ure. Doslej se je v nji oglasilo 92 ljudi, ki so ali sami posumili ali se čutili ogrožene z aidsom, vendar je bil strah in sum v vseh primerih odveč.

Odziv sicer ni slab, vendar pa je precej manjši, kot so strokovnjaki predvidevali. Predvsem se v ambulanti niso zglasili ljudje iz rizičnih skupin (homoseksualci, biseksualci, narkomani), čemur najverjetneje botruje dokaj togo gledanje okolja na takšne ljudi, kriva pa je najbrž tudi njihova zdravstvena neprosvetljenost.

M. Markelj

rastlinskih vrst.

Način, kako rastlina išče svetlobo, je mogoče raziskati v vzorcih vejevja. Niklas tako pusti svoji zamišljeni računalniški rastlini, da na računalniškem zaslonu »raste« pod določenimi pogoji, nato pa v model vnese spremembe in ponovno pusti, da spremenjena računalniška rastlina raste. Vse se seveda dogaja v računalniškem procesorju in na zaslonu.

Presentljivo pa je, da se na ta, umeten način potrjujejo naravni zakoni. Precejšnja podobnost je namreč med zakoni, ki jih odkriva računalnik, in tistimi, ki jih strokovnjaki lahko odkrijejo v živem svetu. Pomembna razlika je v tem, da nekaterih sprememb v živi naravi ni mogoče več raziskovati, ker so se dogodile pred milijoni let, lahko pa jih, kot smo videli, kolikor toliko zanesljivo obnovijo v računalniških modelih. Dosedanji poskusi so pokazali, da je gon po svetlobi odigral pomembno vlogo pri nastanku določenih rastlinskih oblik.

Ko bo nova znanstvena metoda še bolj izpopolnjena, jo bodo prenesli v preučevanje sedanjih rastlin. Kaže se namreč koristnost uporabe takšne metode za zaščito sedanjih kulturnih rastlin in za pridobivanje novih, odpornejših in boljših vrst.

V ta namen strokovnjaki uporabljajo tudi druge načine opazovanja. Odkrivajo sestavo in spremembe v najmanjših delih rastline. Še posebno jih zanima način, kako rastlina razvija korenine in jih krepí. Tovrstne raziskave so bile doslej dokaj težavne, saj so rastlino morali izrjaviti in jo prisiliti, da je rastla v posodah s steklenimi stenami, kar nikakor ni isto kot rast v naravnih razmerah.

Korak naprej so naredili, ko so začeli uporabljati miniaturne video kamere, s katerimi so po malih kanalih snemali rast korenin v čvrstih tleh. Zdaj pa

(dalje na str. 8)

KAJ JE AIDS?

Bolezen aids je dobila ime po kraticah angleškega naziva zanjo, pomeni pa v slovenščini 'sindrom pridobljene imunske pomanjkljivosti'. Naziv je dovolj zgovoren, saj pove, da pride pri bolezni do zmanjševanja človekovih naravnih obrambnih sposobnosti, zaradi česar se zlahka razvijejo druge bolezni, ki bolnika tudi ugonobe. Povzročitelj aidsa je virus HTLV III/LAV, ki se prenaša z okuženega na zdravega človeka s krvjo ali z izločki pri spolnih odnosih in drugih intimnih dejanjih, pri katerih prihaja do stikov sluznic in krvi. Virus se lahko prenaša tudi s transfuzijo, če je krvni preparat narejen iz krvi okuženega človeka, in z injekcijskimi iglami. Slednje velja za narkomane, ki si mamila vbrizgavajo v žilo in pri tem uporabljajo stare, nerazkužene igle. Teoretično je možno tudi, da virus prenesejo od okuženega na zdravega pikajoči insekti. Bolezen se je pojavila najprej med homoseksualci in narkomani, nato tudi med hemofiliki. Vsi ti tvorijo tako imenovano rizično skupino. Vendar so tudi primeri obolenj med biseksualci in ljudmi, ki ne spadajo v nobeno od teh skupin, taki primeri pa so izredno redki. Zdravila za aids ni!

UP TO DATE: _____ JOSEF'S
Elegance
New Look's 85

We Listen

5235 Wilson Mills Road
Richmond Hts. Ohio 44143
461-8544 461-8545

“SLOVENIA RADIO PROGRAM”

HEARD COAST TO COAST
6 to 7 on Saturday evening E.S.T.
on N.B.N. Cable TV systems.

PAUL M. LAVRISHA
1004 Dillewood Rd.
Cleveland, Ohio 44119

ZORA PIŠČANC

PASTIRICA URŠKA

Nadaljevanje

»V Zagorju so vsi za to. Vse vas naokrog moramo prepričati. Gre za naše pravice, ki nam pritičejo po človeški in božji postavi. Trotoev ne bomo več redili. Delajo naj, kot delamo mi. Naši otroci ne bodo več tlačani!«

Kot balzam na razbolele rane so bile Jožetove besede. Poslušali so jih kot lepe bajke, ki jih pripoveduje babica utrujenim otrokom na večer, da se jim veke prej zapro. A jutri bo tu nov dan, nevidni grofov bič bo švigal po razbeljenem ozračju, sklonili bodo hrbte in hiteli z delom zase, zanj...

Pogovor ženâ je bil bolj umirjen. Matere so sočustvovali z grofico, lepo mlado Jadvigo, ki ji Bog ni dal več otrok. Imele so to za najhujšo kazen božjo.

»Čeravno grofica, je tudi ona le ženska, ki trpi, če ji Bog ne pošlje več otrok, kakor bi tudi me trpele, če bi jih ne imele,« je rekla Tereza in toplo pomislila na svojo edinko Urško.

Ko je vas že spala in so se v luninem svitu srebrile kamnite strehe strnjenih hiš, je gori v gradu sedela pri odprtem oknu lepa grofica Jadviga.

»Blagor vam, preproste kmetske žene, ki veste, kaj je materinstvo, ki lahko božate svoje otroke. Bog sam ve, če jih bom še kdaj.«

II.

K solkanškemu vikarju v šolo

Nedeljo po sv. Roku so se Grgarci trumoma odpravili v Solkan, kjer je bilo na Grašiču žegnanje. Možje so na dolgih palicah nosili cule, v katerih je bil kruh, sadje, sir, le v redkih gnjat ali slanina. Vode bodo že našli v Solkanu, morda si bodo privoščili tudi kozarček vina.

Sveti Rok je velik svetnik. Klicali so ga za časa črne smrti, ki je tako pogosto razsajala tudi po njihovih vaseh in pobrala toliko ljudi. Niti olje, ki so ga s plebanovim dovoljenjem vzeli iz leščerbe, ki je gorela pred oltarjem sv. Roka, ni dosti pomagalo. Mazali so s tem oljem gnojne tvore, v procesiji nosili relikvije svetnika, a črna smrt je morila dalje, dokler ni ostalo po vaseh le še polovica ljudi. Potem je naen-

krat prenehala.

Bilo je to na dan po veliki procesiji, ki se je vila iz Solkana do Grgarja in dalje skozi vse vasi do Čepovana. Takrat so fantje nosili v procesiji oltarno sliko svetega Roka in ljudje so z gospodom plebanom molili in jokali v procesiji, ki je trajala od ranega jutra do pozne noči. Nihče se ni dotaknil ne hrane ne pijače. Sveti Rok jih je uslišal. Da bi le spet ne zagospodovala strašna kuga med nami, so molili in preštevali redke otroke, ki so še ostali.

»Kuge, lakote in vojske, reši nas, o Gospod, na priprošnje svetega Roka!«, so molile žene in pogumno stopale za možmi po strmih hribu navzdol. Do Prevala gre cesta le rahlo navzgor, tu se pa prevesi in pada v dolino. Otroci so se držali mater, posebno tisti, ki so šli prvič na pot. Med temi je bil tudi Jan. Toliko je prosil, toliko moledoval, da se ga je mati usmilila in ga vzela s seboj. Sedaj je hodil ob Urški, za glavo višji od nje, a vendar tako neboljen, tako potreben njene varne roke.

Tudi Urška se je potegnila. V dolgi rjavi obleki, z belo ruto okrog vratu in na glavi je bila kar prikupna. Še bolj kot njena zunanost ji je iz notranjosti odsevala z obraza neka zgodnja dozorelost in resnoba. Zavedala se je, da mora biti Janu spremljevalka; vzela je nase to nalogo z vso potrpeljivo vdanostjo in še na misel ji ni prišlo, da bi se ji protivila. Ni prvič hodila po tej poti, zato je varno vodila Jana čez strmino in iskala za njegove stopinje najbolj varno pot.

»Škoda takega fanta.« Janu ni ušla nobena taka opazka. Bil je prikrajšan za vid, zato pa so bili vsi drugi čuti priostreni in budni, da se mu ni izmaknila govornici niti tistih, ki so bili daleč pred njima ali za njima.

Njegova mehka, skoro dekliška polt je zardela ob takih opazkah, mrtve oči pa so se usmerjale očitajoče v smer, odkoder so te opazke priletele. Ni mu bilo mar zase. Za Urško je trpel, kajti njena roka se je ob takih opazkah v njegovi rahlo stresla.

Grgarci so sprejeli Jana takega kot je bil. Niso objokovali več njegove slepote, privadili so se je in skoro da ga niso

več videli slepega. Ogovarjali so ga kot druge zdrave otroke, on pa jim je tudi odgovarjal, kot da bi vse videl.

Na poti v Solkan pa je bilo težje. Stiskal je ustnice ob onemogli negotovosti vsakega koraka. Vse je bilo zanj novo, gneča okrog njega, molitve, vzkliki, opazke, pa ta strašna pot vedno navzdol, vedno navzdol. Saj sta z Urško pasla ovce vsak dan, tudi na strmo Skalnico sta večkrat zašla. Kako je bila tam vsaka stopinja gotova, kako se je čutil sproščenega ob varni Urškini roki. Enkrat, dvakrat ga je vodila po stezah Skalnice, tretjič jo je že sam našel in šel z gotovostjo za njo.

Tudi Urška je trpela z njim. Pomilovanje ljudi iz oddaljenih vasi jo je bolelo bolj kot žulji, ki so se ji naredili na nogah od težkih lesenih cokel. Doma je hodila le bosa, zato pa so jo cikle pri hoji le ovirale. A da bi jih sezula in bosa hodila, ji še na misel ni prišlo. Mama je tako ukazala in Urška je ubogala.

Prehiteli so ljudje iz Trnovoga, Lokev in Čepovana, vajeni so bili hoje v hrib in v dolini, pa tudi ljudje iz sosednjih vasi, iz Dola, Britofa, Gorenje vasi, iz Fovice in Zagorja, pa iz Biteža in Podgozda.

»Zamudili boste, sonce je že vzšlo!« so jih pozdravljali.

»Kaj ne vidiš, da imajo slepega fanta s seboj, ne more naglo hoditi,« so milovale ženske slepega Jana in se ozirale, ko je počasi stopal ob Urški navzdol.

»Nič ne bomo zamudili; odpočijmo se malo!«, je predlagala mati Tereza, ko se je pred njimi odprl razgled na bistro Sočo in na goriško ter furlansko ravan.

Kar stoje so počivali. Zamudniki so še hodili mimo in jih opominjali: »Pohitite, zamudili boste!« Urška pa je vedela, da ne bodo.

»Jan, povedala ti bom, kaj vidim. Daj mi roko! Soča je pod nami. Prihaja z desne strani, nato se prikaže pod Sabotinom, ki se dviga prav tu pred nami in ima obliko velike konjske glave. Soča hiti dalje proti jugu, zgublja se med polji in se nato spet prikaže daleč v furlanski nižini. Tu pa je Gorica,« je risal dalje Urškin prst po Janovi dlani.

»Na levi stoji mogočen grad z mnogimi stolpi. Viden je daleč naokrog. Tik pod gradom se belijo strnjene mestne hiše. Tu so zvoniki mestnih cerkva. Ni jih veliko. Komaj tri opazim od tu. Na desni strani so gričevnata Brda. Na levi pa se dvigajo kraška pogorja do pobočij Čavna in Trnovskega gozda. Tam zadaj daleč je morje.«

»Ali ga vidiš?« je zašepetal Janov željni glas.

»Ne vidim ga. Jutro je megljeno, z vrha Skalnice pa smo

ga že videli. Se spominjaš, da sem ti to že povedala?«

»Da, videla si ga z vrha Skalnice, videla,« je žalostno ponovil.

»Bomo šli?« je tedaj zavnel glas matere Tereze.

»Da, mati, pojdimo!« je rekla Urška in spet prišla Jana za roko. Zdaj sta hodila bolj sproščeno in veselo.

»Bog te blagoslovi, Tereza, za Urško, ki je mojemu Janu vodnica,« je rekla mati Jera.

»Bog naj bo zahvaljen tudi za to, Jera. Noben križ ni tako težak, da bi ga ne mogli nositi; če pa je, nam Bog pošlje Cirenjca, da nam pomaga.«

(Dalje prihodnji torek)

ISKRICE

Na pol znanost je najstrašnejši bič človeštva, hujši od kuge, lakote in vojske.

F.M. Dostojevski

Ljudje smo škodoželjni, nevoščljivi.

D. Kette

Pogledi v skrivnost rastlin

(Nadaljevanje s str. 7)

imajo strokovnjaki možnost opazovati in raziskovati korenine rastlin v skoraj povsem naravnih pogojih. To jim omogoča naprava, ki deluje na osnovi magnetne resonance.

Takšne naprave so dandanes že vsakdanost v zdravstvu, saj omogočajo pogled v sestavo človekovih organov od zunaj med njihovim običajnim delovanjem. Tudi pri raziskavah rastlin se je izkazalo, da je mogoče s tako imenovanimi skanerji opazovati delovanje skritih delov rastlin, predvsem korenin.

Na ta način so uspešno raziskali, kako nekatere rastline črpajo vlago, kako se začne kaljenje in kako sadike pod svetlobnimi učinki začno oživljati.

»Prvikrat smo imeli znanstveniki možnost neprekinjeno opazovati, kako se tvorijo korenine,« je navdušeno povedal strokovnjak za rastlinsko fiziologijo Hugh Rogers. »Stari načini opazovanja so bili natančni in zelo težavni.«

Zanimive so tudi raziskave, pri katerih ugotavljajo, kako rastline absorbirajo svetlobo in jo spreminjajo v kemično energijo. Tako počno zdrave rastline, medtem ko obolele rastline, pa naj bodo poškodovane zaradi zmrzali, suše, herbicidov ali drugih onesnaževalcev, oddajo nekaj svetlobe. James Ellenson s pomočjo posebnih videokamer snema te svetlobne emisije in jih beleži. Z njihovo pomočjo ugotavljajo, kako se rastlina odziva in uravnava svoje življenjske procese glede na strese.

Tako postaja življenje rastlin strokovnjakom vse bolj odkrito. Koristi od njihovih ugotovitev pa bomo prej ali slej imeli vsi, saj so rastline temelj tudi našega bivanja.

(Vir: Newsweek)

MALI OGLASI

FOR SALE

1978 Plymouth "Volare", power brakes, AM-FM radio, new exhaust pipe. 431-5725 (36-37)

FOR RENT

5 rooms. Carpeting and remodeled. Garage. Near St. Vitus church. Call after 6 p.m. — 946-8714. (36-39)

COOK WANTED

Experienced cook with an ethnic background, for restaurant in Geneva, O. 486-1985 after 3:30 p.m. (35-42)

FOR RENT

4 rooms up and bath. Collingwood area. \$200. Call 692-3337 (36-39)

St. Vitus Singles

E. 61 St. Alum. sided. 3 or 4 bdrms. Lge kitchen. Modern bath. Rec. rm. New wiring. Copper plumbing. 2 car garage. Deep fenced yard. \$25,000.

E. 67 St. Near St. Clair. Alum. sided. 3 bdrm. 1 bath down/1 bath up. Din. rm. Lge modern kitchen.

Euclid 3 Family

2 bdrms each. Alum. sided. 2 yrs old. Rented, \$1200 income. \$130,000. Low taxes for 15 years.

Euclid 2 Family

Alum. sided. Lake Shore Blvd. 3 bdrms. Up & down. 6 years old. Quiet tenants. \$98,000.

Florence Rome Realty
531-0606 (36-39)

HOUSES FOR SALE

Nottingham Area - By Owner
3 bdrms, up and down. 1 1/2 car garage. 531-6922 or 486-7370.

2 bdrm and finished 3rd. 1 car garage. 531-5836 after 5 p.m. or 486-7370.

3 bdrm. 2 car garage. 692-1514 after 4:30 p.m.

House for Rent

Nottingham area
3 bdrm. \$400 per mon. plus sec. deposit. Call 932-5749. (36-37)

For Sale by Owner

6 room bungalow. Lake Shore Blvd. & E. 151 St. Call 531-4259.

KVALITETNA POPRAVILA
Vseh vrst garažnih vrat, odpiralcev in radijskih kontrol. Popravljamo tudi električno napeljava in naprave. Kličite 268-0100. (X)

Hiše barvamo zunaj in znotraj. Tapeciramo (We wallpaper). Popravljamo in delamo nove kuhinje in kopalnice ter tudi druga zidarska in mizarska dela.

Lastnik TONY KRISTAVNIK
Pokličite 423-4444 ali 729-1023 (X)

Grdina Pogrebni Zavod

17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

1053 E. 62. cesta 431-2088

— V družinski lasti že 82 let. —

